

2348 1

KONINKLIJKE BOODSCHAP

Aan

de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Wij bieden U hiernevens ter overweging aan een ontwerp van Wet tot goedkeuring van het op 29 Maart 1951 te Bonn tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Bondsrepubliek Duitsland gesloten Verdrag inzake sociale verzekering.

De toelichtende memorie, die het Wetsontwerp vergezelt, bevat de gronden waarop het rust.

En hiermede bevelen Wij U in Godes heilige bescherming.

Soestdijk, 9 November 1951.

JULIANA.

2348 2

ONTWERP VAN WET

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het op 29 Maart 1951 te Bonn tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Bondsrepubliek Duitsland gesloten Verdrag inzake sociale verzekering, alvorens te kunnen worden bekrachtigd, ingevolge artikel 60, tweede lid, der Grondwet de goedkeuring van de Staten-Generaal behoeft;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Enig artikel

Het op 29 Maart 1951 te Bonn tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Bondsrepubliek Duitsland gesloten Verdrag inzake sociale verzekering, waarvan de tekst is bekend gemaakt in *Tractatenblad* 1951, no. 57, wordt goedgekeurd.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Sociale Zaken
en Volksgezondheid,

De Minister van Buitenlandse Zaken,

2348 3

MEMORIE VAN TOELICHTING

Bij de onderhandelingen, welke reeds sedert geruime tijd met de Bondsrepubliek Duitsland gevoerd werden tot hervatting van het wederzijds betalingsverkeer op het gebied van de sociale verzekering, bleek het wenselijk tevens na te gaan of het mogelijk was om tot een wederkerigheidsverdrag in zake de sociale verzekering te geraken. Dit heeft er toe geleid, dat op 29 Maart 1951 tussen Nederland en de Bondsrepubliek Duitsland het Verdrag inzake de sociale verzekering

is gesloten, dat in *Tractatenblad* 1951, no. 57, is bekendgemaakt. De totstandkoming van dit Verdrag past geheel in het kader van de samenwerking binnen het verband van de Raad van Europa, welke zich er voor heeft uitgesproken, dat de bij de Raad aangesloten landen bilaterale verdragen op het gebied van de sociale zekerheid met elkaar sluiten. Bovendien betekent dit Verdrag een verdergaande samenwerking met Duitsland op sociaal gebied, waarmede reeds een aanvang werd gemaakt bij het multilateraal akkoord in zake sociale zekerheid voor Rijnvaardenden.

Voor Nederland is de totstandkoming van dit Verdrag met Duitsland nog van bijzondere betekenis in verband met het feit, dat vele grensarbeiders hiervan de voordelen zullen kunnen genieten, alsmede in verband met de hervatting van het betalingsverkeer, waardoor talrijke Nederlanders, die aangewezen waren op armenzorg, wederom in het genot kunnen worden gesteld van de hun toekomende Duitse renten.

Opgemerkt zij nog, dat Frankrijk reeds op 10 Juli 1950 een wederkerigheidsverdrag in zake sociale zekerheid met Duitsland heeft gesloten.

Het Verdrag tussen Nederland en Duitsland draagt in het algemeen hetzelfde karakter als het op 7 Januari 1950 tussen Frankrijk en Nederland gesloten Algemeen Verdrag in zake de sociale zekerheid.

Aan het Verdrag tussen Nederland en Duitsland ligt in de eerste plaats ten grondslag het beginsel der gelijkstelling van elkanders onderdanen ten aanzien van elk der nationale wetgevingen. De toepassing van dit beginsel brengt mede, dat een Nederlander in Duitsland ten aanzien van de sociale verzekeringswetgeving op gelijke wijze wordt behandeld als een Duitser, terwijl omgekeerd een Duitser in Nederland ten opzichte van de Nederlandse wetgeving dezelfde aanspraken heeft als een Nederlander. Toepassing van dit beginsel levert voor zoveel de Nederlandse wetgeving betreft geen moeilijkheden op, aangezien onze wetgeving over het algemeen de voordelen der sociale verzekering niet afhankelijk stelt van de nationaliteit van de verzekerde.

In de tweede plaats gaat het Verdrag uit van de territoriale werking der nationale wetgeving. Het beperkt de werking van elk der nationale wetgevingen in beginsel tot het grondgebied van elke staat. Dit beginsel is neergelegd in het eerste lid van artikel 4, bepalande, dat arbeiders, die in een der beide landen werkzaam zijn, onderworpen zijn aan de wettelijke regelingen, welke van kracht zijn in de plaats, waar zij hun arbeid verrichten.

Vervolgens is het Verdrag gebaseerd op de gedachte, dat voor de beoordeling van de aanspraak op uitkering verzekeringsstijdvakken, in het ene en in het andere land vervuld, worden samengeteld. De aanspraken krachtens de sociale verzekering zijn meermalen afhankelijk van de duur der verzekering. Wanneer nu ten aanzien van een arbeider, die gedurende verschillende tijdvakken in verschillende landen verzekerd is geweest, de verzekeringsperioden, in beide landen doorgebracht, voor de beoordeling van de aanspraak op uitkering in beide landen worden samengeteld, zal dit de aanspraken op uitkering in vele gevallen gunstig beïnvloeden. Het beginsel van het samenstellen van verzekeringsstijdvakken is neergelegd in de artikelen 13 en 14 van het Verdrag.

Artikel 1

Dit artikel regelt de gelijkstelling van Nederlandse en Duitse onderdanen ten aanzien van de toepassing der in beide landen geldende sociale verzekeringswetgeving.

Deze gelijkstelling geldt niet alleen voor de verplichte verzekering, maar ook voor de vrijwillige verzekering. De voor het recht op vrijwillige verzekering in aanmerking te nemen verzekeringsstijdvakken worden samengeteld, ongeacht of deze tijdvakken betrekking hebben of betrekking hebben gehad op een verplichte dan wel op een vrijwillige verzekering. Krachtens dit artikel worden derhalve tijdvakken van verzekering samengesteld ter beoordeling van het recht op vrijwillige verzekering, terwijl de samenstelling van verzekeringsstijdvakken voor de beoordeling van de aanspraak op uitkering geregeld is o.a. in artikel 13 van het Verdrag.

De Duitse sociale verzekering kent behalve de vrijwillige verzekering voor enkele groepen niet-verzekeringsplichtigen ook een aan de verplichte verzekering aansluitende vrijwillige verzekering (Weiterversicherung).

Krachtens de Duitse wetgeving kan een arbeider, wiens dienstbetrekking, op grond waarvan hij verzekeringsplichtig was, is geëindigd, zijn ziekteverzekering vrijwillig voortzetten, indien hij in de laatste 12 maanden vóór het einde der dienstbetrekking ten minste 26 weken, of onmiddellijk vóór de beëindiging 6 weken, verzekerd was; vrijwillige voortzetting van een Duitse rentenverzekering is mogelijk, indien 26 weekpremiën voor de verplichte verzekering zijn betaald.